

[Aage Fogh.]

skaffes nu ved Kornloven, virker uheldigt for Statshusmændenes Rentebetaling, vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag til hurtigt og velvillig Behandling.

Hartel: Jeg kan ogsaa paa mit Partis Vegne tilsige en velvillig Holdning over for det her fremsatte Lovforslag. Det, denne Lovgivning tilsigter, er at gøre den enkelte Bruger i størst mulig Grad uafhængig af de skiftende Konjunkturer, det vil med andre Ord sige under de skiftende Forhold at sikre ham det fulde Udbytte af hans Arbejdsindsats, og ligeledes at den Kapital, der er knyttet til Landbruget, faar en Afkastning, som staa i Forhold til Priserne og ikke er bundet til en bestemt Pengeværdi, af hvilket sidste System vi jo har set meget sørgelige Følger opstaa i den Tid, der er gaaet. Og naar danske Landmænd trods det, at man i mange Henseender kan sige, at dette Princip er noget forskelligt fra det gamle Selvejprincip, dog er gaaet ind under denne Lovgivning, ligger det i, at danske Landmænd betragter Muligheden for at blive ved Hjem og Jord for at være vigtigere end dette andet Princip Oprettholdelse. Derfor mener jeg, som er en af dem, der respekterer den dybe Samhørighed mellem Mand og Muld, at vi maa gaa ind for dette Lovforslag, selv om det kunde stride mod Principper, som danske Landmænd har sluttet sig til gennem Slægtled.

Der er et Par enkelte rent saglige Bemærkninger, jeg ved denne Lejlighed, da vi næppe kan vente at komme ind i det Udvalg, som herfra er stillet i Udsigt, maa have Lov til at fremføre. Den konjunkturbestemte Ydelse efter nærværende Lov er beregnet paa Basis af Gennemsnitspriserne for Smør, Flæsk og Korn i 1926—30. Saa vidt jeg har kunnet se, var Prisen for Smør 298 Kr. pr. 100 kg, 148 Kr. for Flæskest Vedkommende og for Byggens Vedkommende 13 Kr. 70 Øre, og saa vidt jeg har kunnet skønne — og der maa den højtærede Landbrugsminister være saa venlig at retlede mig, hvis det er forkert, da der, efter det, jeg kan se, ikke foreligger noget officielt om det —, saa er Omregningstallene for de Aar, der er gaaet, 61, 72 og 82 pCt. af den oprindelige Renteydelse eller dog Tal, der ligger tæt ved disse.

Det vil med andre Ord sige, at der har været en stærk Vækst i Renteydelsens Størrelse, og jeg forstaa da ogsaa Forslaget her som i nogen Grad udsprunget af den højtærede Landbrugsministers Foruroligelse

med Hensyn til denne Udvikling, idet vi, som staa i det praktiske Landbrug, meget godt ved, at vel er der denne Forbedring i Vilkaarene rent talmæssigt set over for en Række Varer; men at vi alligevel er et godt Stykke fra det Prisniveau, der var i 1926—30, specielt for Smørrets Vedkommende.

Men dertil kommer — og det var dette, jeg særlig vilde henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa —, at den indskrænkede Produktion til høje Priser muliggør paa den ene Side en Stigning i Ydelsen, men paa den anden Side giver den ikke Adgang til en forøget Fortjeneste, idet de paagældende ikke er i Stand til at holde samme Produktionsmængde som i 1926—30 og derved bliver daarligere stillet, end de vilde have været, om ogsaa Produktionen kunde have holdt Trit i Omfang med Forholdene i 1926—30. Det er en af de væsentligste Grunde for os til at se saaledes paa det, at dette Spørgsmaal maa tages op, og jeg kunde meget ønske, at det blev taget op i langt større Omfang end det ubetydelige Forslag, som her foreligger — jeg mener ikke ubetydelige i Forhold til de Mennesker, det drejer sig om, men ubetydelige i Forhold til det Problems Omfang, der er Tale om.

Ligeledes har jeg altid syntes, det var lidt flot, at Svinene blev ansat til første Klasses Notering saadan over en Bank. Det er selvfølgelig en Ære, at man har den Tillid til danske Husmænds Svinebestand, at de alle kommer i første Klasse, men det er en Ære, der kan blive lovlig dyr ved visse Lejligheder, thi selv for den dygtigste vil det passere, at enkelte af hans Svin rykker ned i Klasserne.

Saa vil jeg endelig ogsaa gerne rette en Forespørgsel, som den højtærede Landbrugsminister sikkert kan besvare her fra denne Plads, nemlig om der ved Beregningen af disse Ydelser tages noget Hensyn til de kortløse Svin, idet det maa forudsættes, at det ogsaa overgaar danske Husmænd, at de kommer til at levere en Del Svin, som der ikke er Svinekort til.

Disse Spørgsmaal vilde jeg gerne have undersøgt. Vi ved alle, at det ikke er nogen Sinecure at være Husmand, heller ikke efter nærværende System, saa Stændens Medlemmer har Krav paa den størst mulige Kulance i Ordningen af alle disse Forhold. Mit Parti kan anbefale nærværende Forslag som et lille Skridt i denne Retning, og vi vil gerne samtidig henstille, at hele dette Spørgsmaal tages op til nærmere Prøvelse, idet det forekommer mig,